

כל הגט פרק שלישי גיטין

כ"ט.

עין משפט נר מצוה

סו לא חזו ליה וכוּסא. כלומר לא שכיח הלך לא מספקין דכתיב: **בתנאי המצוי גט צאי**. שאין צריך לומר דפני נכתב ונחתם: **משלחו ביד אחר**. ועושה שליח מאליו ושלח צד"ד: **ואם אמר לו**. זעל לשליח: **טול לי הימנה חפץ פלוני**. כשתתן לה את הגט לא ישלחנו

ביד אחר: **גב' חלה סגן**. דאניס וה"ה לכל אונסין אבל אי לא חניס לא ישלחנו ביד אחר: **אי דאמר ליה הולך**. ולא אמר ליה אתה צעמך הולך: **ואי מתני ר"ש**: ר"ש אפילו. לא אמר ליה אתה הולך כי חלה נמי לא: ה"ו **משלחו כו'**. ולא מפליג בין חלה ללא חלה ועושה שליח אחר הולך לא משמע אלא טרם שיצא גט זה לידה: **איבעית אימא**. מתני דאמר ליה הולך ואפי"ה צעין חלה דצרייחא דקתני ה"ו משלחו והוא דחלה: **ואיבעית אימא**. מתני דאמר ליה את הולך וחלה שליח וצרייחא דקתני לא ישלחנו בדלא חלה וכן נמי כי תוקמא כרבן שמעון חלה שליח ור"ש זשלא חלה: **אמר לשנים סנו גט לאשתי**. ולא נתן להם גט עשאו עדים וצ"ע פ' שלא אמר להם אתם עצמכם כתבוהו הרי אלו יכתבו ויתנו ולא יאמרו לסופר ויכתבו כדמפרש לקמן: או **לשלושה כתבו גט נו'**. יתצבו. הם עצמם שהרי אמר להם כתבו אבל אמר לשלשה תנו גט לאשתי יאמרו לאחרים ויכתבו ויתנו מפני שעשאו צד"ד ורשאין לעשות שליח אלמא אין היחיד עושה שליח: **בזיון דבעל**. שעליו לכתוב את הגט ואינו רואה שידעו בו רבים שאינו יודע לכתבו: **גכא**. גבי הולכה: **אם קפיד**. דנאי קפידא איכא: **רנא אמר**. התם היינו טעמא דלא משו שליח שלא מסר להם אלא דברים ואין צדצרים כח להיות חוזרים ונמסרים לאחר אבל גט דלית ביה משא חוזר ונמסר: שליח **מסנה**. שאמר זעל הבית לב' עדים כתבו סטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט משום בזיון הוא הלא ליכא למימר הכי שהרי אין עליו לכתבו רצונו שהוא פקדונו ביד אחר. פי"ב באי שאינו ציל **אם ירעו** יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין: **אמר ריש לקיש כאן שנה רבי**. במשנה שנה רבי. במשנה זו שנה לנו רבי: **אין השואל נו'**. דהא דתנן לא ישלחנו ביד אחר לא משום צבולו שליחות דגיטא נקט לה דאם שלח ביד אחר הגט נקט לה דאם רצונו שיהא פקדונו ביד אחר שיהא לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי להשאיל: **וזאפי' סניוקוס ודעין אותה**. דאם השאילה לו לא לצורך אחרים השאילה לו דאין השואל רשאי להשאיל ונמלא זה עובר על דגטו ומקניטו: **אלא**. משום שליחות דגטו גופיה מתא לא ישלחנו דאם שלחו ביד אחר וימנין דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש נמי וימנין: **אל פוגרש אלא צימין וגרשה בשמאל**. דלא שיהא שליח להכי

אבל בב"ד של ישראל כיון דנפק ליה דינא לקבלא קמלי ליה **א"ל אביי ב"ד של ישראל** נמי אפשר דחזו ליה זכותא כי חזו ליה זכותא מקמי דליגמר דינא בתר גמר דינא הו לא חזו ליה זכותא לימא מסייעא ליה **כ"ב** שיעמדו דינו בבית דינו של פלוני ופלוני עדיו ה"ו יהרג דלמא בורח שאני ת"ש שמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש של עובדי כוכבים איש פלוני מת ומאי נהרג אילימא מת ממש ונהרג ממש דכוותיה **גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישאו את אשתו** גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישאו את אשתו ליה לאו מת יוצא למות ונהרג יוצא ליהרג וקתני בב"ד של ישראל ישאו את אשתו לעולם מת ממש ונהרג ממש דכוותיה **גבי עובדי כוכבים אמאי לא והא קו"ל דכל מסיח לפי תומו הימוני מהימוני מילי במילתא דלא שייכי בה אבל במילתא דשייכי בה עבדי לאחזוקי שקרייהו: **בתנאי****

המביא גט בא"י וחלה הרי זה משלחו ביד אחר ואם אמר לו טול לי ממנה חפץ פלוני אי ישלחנו ביד אחר שהרי רצונו שהוא פקדונו ביד אחר. פי"ב באי שאינו ציל **אם ירעו** יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין: **אמר ריש לקיש כאן שנה רבי**. במשנה שנה רבי. במשנה זו שנה לנו רבי: **אין השואל נו'**. דהא דתנן לא ישלחנו ביד אחר לא משום צבולו שליחות דגיטא נקט לה דאם שלח ביד אחר הגט נקט לה דאם רצונו שיהא פקדונו ביד אחר שיהא לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי להשאיל: **וזאפי' סניוקוס ודעין אותה**. דאם השאילה לו לא לצורך אחרים השאילה לו דאין השואל רשאי להשאיל ונמלא זה עובר על דגטו ומקניטו: **אלא**. משום שליחות דגטו גופיה מתא לא ישלחנו דאם שלחו ביד אחר וימנין דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש נמי וימנין: **אל פוגרש אלא צימין וגרשה בשמאל**. דלא שיהא שליח להכי

הוא השליח עושה שליח איבעית אימא הולך והוא דחלה ואי בעית אימא את הולך וחלה שאני ואי בעית אימא דרשב"ג היא וחלה שאני תנן המביא גט בא"י וחלה הרי זה משלחו ביד אחר ורמינהו **אמר לשנים תנו גט לאשתי או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו ולא יאמרו לסופר ויכתבו כדמפרש לקמן: או לשלושה כתבו גט נו'**. יתצבו. הם עצמם שהרי אמר להם כתבו אבל אמר לשלשה תנו גט לאשתי יאמרו לאחרים ויכתבו ויתנו מפני שעשאו צד"ד ורשאין לעשות שליח אלמא אין היחיד עושה שליח: **בזיון דבעל**. שעליו לכתוב את הגט ואינו רואה שידעו בו רבים שאינו יודע לכתבו: **גכא**. גבי הולכה: **אם קפיד**. דנאי קפידא איכא: **רנא אמר**. התם היינו טעמא דלא משו שליח שלא מסר להם אלא דברים ואין צדצרים כח להיות חוזרים ונמסרים לאחר אבל גט דלית ביה משא חוזר ונמסר: שליח **מסנה**. שאמר זעל הבית לב' עדים כתבו סטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט משום בזיון הוא הלא ליכא למימר הכי שהרי אין עליו לכתבו רצונו שהוא פקדונו ביד אחר. פי"ב באי שאינו ציל **אם ירעו** יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין: **אמר ריש לקיש כאן שנה רבי**. במשנה שנה רבי. במשנה זו שנה לנו רבי: **אין השואל נו'**. דהא דתנן לא ישלחנו ביד אחר לא משום צבולו שליחות דגיטא נקט לה דאם שלח ביד אחר הגט נקט לה דאם רצונו שיהא פקדונו ביד אחר שיהא לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי להשאיל: **וזאפי' סניוקוס ודעין אותה**. דאם השאילה לו לא לצורך אחרים השאילה לו דאין השואל רשאי להשאיל ונמלא זה עובר על דגטו ומקניטו: **אלא**. משום שליחות דגטו גופיה מתא לא ישלחנו דאם שלחו ביד אחר וימנין דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש נמי וימנין: **אל פוגרש אלא צימין וגרשה בשמאל**. דלא שיהא שליח להכי

הוא השליח עושה שליח איבעית אימא הולך והוא דחלה ואי בעית אימא את הולך וחלה שאני ואי בעית אימא דרשב"ג היא וחלה שאני תנן המביא גט בא"י וחלה הרי זה משלחו ביד אחר ורמינהו **אמר לשנים תנו גט לאשתי או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו ולא יאמרו לסופר ויכתבו כדמפרש לקמן: או לשלושה כתבו גט נו'**. יתצבו. הם עצמם שהרי אמר להם כתבו אבל אמר לשלשה תנו גט לאשתי יאמרו לאחרים ויכתבו ויתנו מפני שעשאו צד"ד ורשאין לעשות שליח אלמא אין היחיד עושה שליח: **בזיון דבעל**. שעליו לכתוב את הגט ואינו רואה שידעו בו רבים שאינו יודע לכתבו: **גכא**. גבי הולכה: **אם קפיד**. דנאי קפידא איכא: **רנא אמר**. התם היינו טעמא דלא משו שליח שלא מסר להם אלא דברים ואין צדצרים כח להיות חוזרים ונמסרים לאחר אבל גט דלית ביה משא חוזר ונמסר: שליח **מסנה**. שאמר זעל הבית לב' עדים כתבו סטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט משום בזיון הוא הלא ליכא למימר הכי שהרי אין עליו לכתבו רצונו שהוא פקדונו ביד אחר. פי"ב באי שאינו ציל **אם ירעו** יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין: **אמר ריש לקיש כאן שנה רבי**. במשנה שנה רבי. במשנה זו שנה לנו רבי: **אין השואל נו'**. דהא דתנן לא ישלחנו ביד אחר לא משום צבולו שליחות דגיטא נקט לה דאם שלח ביד אחר הגט נקט לה דאם רצונו שיהא פקדונו ביד אחר שיהא לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי להשאיל: **וזאפי' סניוקוס ודעין אותה**. דאם השאילה לו לא לצורך אחרים השאילה לו דאין השואל רשאי להשאיל ונמלא זה עובר על דגטו ומקניטו: **אלא**. משום שליחות דגטו גופיה מתא לא ישלחנו דאם שלחו ביד אחר וימנין דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש נמי וימנין: **אל פוגרש אלא צימין וגרשה בשמאל**. דלא שיהא שליח להכי

הוא השליח עושה שליח איבעית אימא הולך והוא דחלה ואי בעית אימא את הולך וחלה שאני ואי בעית אימא דרשב"ג היא וחלה שאני תנן המביא גט בא"י וחלה הרי זה משלחו ביד אחר ורמינהו **אמר לשנים תנו גט לאשתי או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו ולא יאמרו לסופר ויכתבו כדמפרש לקמן: או לשלושה כתבו גט נו'**. יתצבו. הם עצמם שהרי אמר להם כתבו אבל אמר לשלשה תנו גט לאשתי יאמרו לאחרים ויכתבו ויתנו מפני שעשאו צד"ד ורשאין לעשות שליח אלמא אין היחיד עושה שליח: **בזיון דבעל**. שעליו לכתוב את הגט ואינו רואה שידעו בו רבים שאינו יודע לכתבו: **גכא**. גבי הולכה: **אם קפיד**. דנאי קפידא איכא: **רנא אמר**. התם היינו טעמא דלא משו שליח שלא מסר להם אלא דברים ואין צדצרים כח להיות חוזרים ונמסרים לאחר אבל גט דלית ביה משא חוזר ונמסר: שליח **מסנה**. שאמר זעל הבית לב' עדים כתבו סטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט משום בזיון הוא הלא ליכא למימר הכי שהרי אין עליו לכתבו רצונו שהוא פקדונו ביד אחר. פי"ב באי שאינו ציל **אם ירעו** יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין: **אמר ריש לקיש כאן שנה רבי**. במשנה שנה רבי. במשנה זו שנה לנו רבי: **אין השואל נו'**. דהא דתנן לא ישלחנו ביד אחר לא משום צבולו שליחות דגיטא נקט לה דאם שלח ביד אחר הגט נקט לה דאם רצונו שיהא פקדונו ביד אחר שיהא לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי להשאיל: **וזאפי' סניוקוס ודעין אותה**. דאם השאילה לו לא לצורך אחרים השאילה לו דאין השואל רשאי להשאיל ונמלא זה עובר על דגטו ומקניטו: **אלא**. משום שליחות דגטו גופיה מתא לא ישלחנו דאם שלחו ביד אחר וימנין דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש נמי וימנין: **אל פוגרש אלא צימין וגרשה בשמאל**. דלא שיהא שליח להכי

הוא השליח עושה שליח איבעית אימא הולך והוא דחלה ואי בעית אימא את הולך וחלה שאני ואי בעית אימא דרשב"ג היא וחלה שאני תנן המביא גט בא"י וחלה הרי זה משלחו ביד אחר ורמינהו **אמר לשנים תנו גט לאשתי או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו ולא יאמרו לסופר ויכתבו כדמפרש לקמן: או לשלושה כתבו גט נו'**. יתצבו. הם עצמם שהרי אמר להם כתבו אבל אמר לשלשה תנו גט לאשתי יאמרו לאחרים ויכתבו ויתנו מפני שעשאו צד"ד ורשאין לעשות שליח אלמא אין היחיד עושה שליח: **בזיון דבעל**. שעליו לכתוב את הגט ואינו רואה שידעו בו רבים שאינו יודע לכתבו: **גכא**. גבי הולכה: **אם קפיד**. דנאי קפידא איכא: **רנא אמר**. התם היינו טעמא דלא משו שליח שלא מסר להם אלא דברים ואין צדצרים כח להיות חוזרים ונמסרים לאחר אבל גט דלית ביה משא חוזר ונמסר: שליח **מסנה**. שאמר זעל הבית לב' עדים כתבו סטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט משום בזיון הוא הלא ליכא למימר הכי שהרי אין עליו לכתבו רצונו שהוא פקדונו ביד אחר. פי"ב באי שאינו ציל **אם ירעו** יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין: **אמר ריש לקיש כאן שנה רבי**. במשנה שנה רבי. במשנה זו שנה לנו רבי: **אין השואל נו'**. דהא דתנן לא ישלחנו ביד אחר לא משום צבולו שליחות דגיטא נקט לה דאם שלח ביד אחר הגט נקט לה דאם רצונו שיהא פקדונו ביד אחר שיהא לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי להשאיל: **וזאפי' סניוקוס ודעין אותה**. דאם השאילה לו לא לצורך אחרים השאילה לו דאין השואל רשאי להשאיל ונמלא זה עובר על דגטו ומקניטו: **אלא**. משום שליחות דגטו גופיה מתא לא ישלחנו דאם שלחו ביד אחר וימנין דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש נמי וימנין: **אל פוגרש אלא צימין וגרשה בשמאל**. דלא שיהא שליח להכי

לו א מיי פ"ו מהל' גירושין ה"ד ופ"ט ה"ל לה סגן עיני טושי' אפי' כ"י קמא טע' נח: לו ט מיי פ"ט שם סגן טושי' שם ספק נח: לח ג ד מיי שם טושי' שם ספק נח: לח ט מיי פ"ד מהל' זכיה הלכ' י סגן עיני פט טושי' ח"מ סמן רמ: מ ו מיי פ"א מהלכות שמיכות ה"ד סגן עיני פט טושי' ח"מ סמן סגן וניכר אלפס צ"מ פ"ב ע"ה: ועוד שם פ"ג דף פ ע"א וז"ל שם פ"ב סמן י"ט: מ ז מיי פ"א מהלכות שמיכות שם סגן שם טושי' ח"מ סמן ספק ד: מב ח מיי פ"ט מהל' גירושין הלכ' נ"ה סגן עיני טושי' אפי' סמן קמא ספק מה: מב ט ע"ה שם הלכ' נ"ה טושי' שם ספק נח:

פסקי ר"ד (המשך)
רשאים לומר לאחרים לכתוב דמילי לא מימסרין לשליח: מאי בינייהו איכא בינייהו שליח מתנה פי' שאמר בעל הבית לשני בניו שכתבו שטר מתנה לפלוני על שדה זו לאביי דאמר משום בזיון דבעל הבית שטר מתנה לאביי עליו לכתוב דתנן ומקבל נותן שטר הלכך אם ירעו יאמרו לאחרים ויכתבו ולרבא דאמר משום דמילי ניתנו מתנה מילי ניתנו שהרי אמר סטר להם כלום ואל יאמרו לאחרים לכתוב ואותן אחרים איני רשאין לכתוב שהרי לא הרשם לבית: כפולוגא רב אמר מתנה איה כנט שמואל אמר הדיא כנט וקמ' להו רבא ושמואל (אמר) [תרווייהו] בתרא התקבל אמר שמואל הלכך כ"י יוסי דאמר מילי לא שמואל לשליח: והם אמר לו טול לי ממנה חפץ נכרי: א"ל כאן שנה רבי אין השואל רשאי להשאיל ונמלא זה עובר על דגטו ומקניטו: **אלא**. משום שליחות דגטו גופיה מתא לא ישלחנו דאם שלחו ביד אחר וימנין דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש נמי וימנין: **אל פוגרש אלא צימין וגרשה בשמאל**. דלא שיהא שליח להכי

דומיין דגיטא בטיל אם שנה כדכתיב לפרושי ואפי' שהגיע חפצו לידו ואלו הפסיד כלום בטיל דעבור דעבר על דעתו וקפיד דומיא דבית ועלילה דלא מפסיד בעל מידו ואפי' בטל גיטא וז"ה הכי נמי הכי והשתא אילן מפרש אימת חרי קפידא ובטל גיטא דמוקדמא וכן דגיטא לא הוי משמע דלפעמים חרי גיטא ואפילו שלחו ביד אחר: ה"כ דנפקא לאפי' והובא ליה חפץ והודי שקלא גיטא מניה דכ"ע לא פליגי דגיטא מעליא חרי: פי' כשכאמר בעל השליח ראשון טול לי ממנה חפץ פלוני ואפי' שאמר לו טול חפץ ברישא והודי חן לה גט ואילו שליח ראשון ומינה שליח שני כיון דלא שינה חפץ מדעתו